

ת"פ 11529/11/15 - מדינת ישראל נגד שמחה שמלאשבילי

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 11529-11-15 מדינת ישראל נ' שמלאשבילי

בפני בעניין:	כבוד השופטת נועה חקלאי מדינת ישראל	המאשימה
	ע"י ב"כ מתמחה מר אדרי נגד	
	שמחה שמלאשבילי	
	ע"י ב"כ עו"ד דורון שטרן	הנאשמת

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירה של גניבה בידי עובד ממעביד, עבירה בניגוד לסעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן במהלך אפריל 2015 גנבה הנאשמת מהמתלוננת, אשר בביתה עבדה במשק בית, שרשרת זהב עם תליון משובץ אבנים וכן 3 יהלומים קטנים. במועד אחר גנבה מבית המתלוננת צמיד זהב וטבעת זהב, בתחילת יוני 2015 גנבה שתי שרשרות זהב ועגילי זהב. הנאשמת מכרה לחנות תכשיטים את התכשיטים שגנבה, בשתי הזדמנויות שונות, וקיבלה תמורתם סכומים של 900 ו- 850 ₪.

הסדר הטיעון

2. ביום 6.4.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה בכתב אישום מתוקן, תורשע ותופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. המאשימה הודיעה שעמדתה למאסר בן 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות. עוד צוין כי הצדדים ישובו לשוחח לאחר שיתקבל תסקיר. בסופו של יום לא הציגו הצדדים הסכמה עונשית.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה

3. בתסקיר מיום 30.8.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת. הנאשמת עלתה ארצה בגיל 12, לא למדה קרוא וכתוב, בתסקיר מפורט רקע משפחתי מורכב, כולל מערכות יחסים זוגיות קשות. הנאשמת עזבה את ביתה בגיל צעיר, היתה במעון נעול, נישאה לראשונה בגיל 16. הנאשמת נורתה בראשה ואיבדה ראייה בעין שמאל. מזה 6 שנים עובדת בחברת ניקיון. מוכרת כנכה בביטוח לאומי בשיעור של 50%, ללא זכאות לקצבה, מצבה הכלכלי מאוד קשה. לנאשמת הרשעה משנת 2011 בעבירת רכוש. הנאשמת הודתה במיוחס לה בכתב האישום, לדבריה ביצעה העבירות על רקע לחץ כלכלי ועל מנת לספק צרכי

עמוד 1

הבסיסיים, באותה עת חשה שאין לה מוצא אחר, כיום מבינה שעשתה טעות ומביעה צער ובושה. כיום עובדת בניקין ובאיסוף בקבוקים לצורך השלמת הכנסה. שירות המבחן התרשם כי לנאשמת כוחות תפקוד חלשים יחסית, ללא יציבות בתחומי החיים וקשיים כלכליים ובריאותיים. שירות המבחן סבור כי טיפול ייעודי בתחום האלכוהול יוכל לסייע לנאשמת להתמודד עם הקשיים השונים בחייה, על כן המליץ על דחיית הדיון למשך 6 חודשים.

4. בתסקיר מיום 6.3.18 עדכן שירות המבחן כי טרם הסתיים הליך האבחון וגיבוש תוכנית טיפול והמליץ על דחיה בת חודשיים.

5. בתסקיר מיום 8.5.18 עדכן שירות המבחן כי להערכת גורמי הטיפול לא קיימת אצל הנאשמת תלות באלכוהול. שירות המבחן המליץ לשלב הנאשמת בסדנה שמטרתה יצירת מסגרת תמיכתית קבוצתית, העצמה והגברת תחושת השליטה. הנאשמת הביעה הסכמתה. לפיכך, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשמת במבחן לצד ענישה בדמות מאסר מותנה והתחייבות כספית.

6. בתסקיר מיום 28.6.18 ציין שירות המבחן כי הנאשמת מתמידה בהליך הטיפול, מגיעה בעקביות למפגשים, לוקחת בהם חלק פעיל, וחשה כי ההליך משמעותי בעבורה. שירות המבחן חזר על המלצתו העונשית להטיל על הנאשמת צו מבחן לצד מאסר מותנה והתחייבות כספית.

7. בתסקיר מיום 31.10.18 ציין שירות המבחן כי הנאשמת סיימה השתתפותה בסדנה, וממשיכה בהתמדה בשיחות הפרטניות. שירות המבחן ציין כי הנאשמת מתאימה לבצע עונש של"צ והמליץ על תוכנית בהיקף 160 שעות בבית אבות באשדוד.

8. בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 21.8.18 ציין הממונה כי לא נמצא לנאשמת מקום השמה וזאת בשל אי הסכמתה, בהיותה בודדה אשר עובדת לפרנסתה.

טיעוני הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה הגישה את הרשעתה הקודמת של הנאשמת, הפנתה לחומרת הנסיבות, לערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשיה, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל. הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן, ציינה שאין הצדקה לאמץ את המלצת שירות המבחן, המלצה המהווה חריגה ממתחם העונש ההולם, ועתרה להשית על הנאשמת את הרף התחתון של המתחם, 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי, קנס והתחייבות.

10. ב"כ הנאשמת טען כי עסקין באישה מוכת גורל, בעלת נסיבות חיים קשות, ערירית. ב"כ הנאשמת הפנה לנסיבותיה האישיות אשר פורטו בתסקירי שירות המבחן, לדבריו הנאשמת חיה לבדה בדירה שכורה, עובדת בנקיון ואוספת בקבוקים על מנת לממן את דמי השכירות, נעדרת תמיכה, העבירות בוצעו על רקע

דחק כלכלי. לדבריו מתחם העונש ההולם נע מאי הרשעה ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. ב"כ הנאשמת ביקש לגזור את עונשה ברף התחתון של המתחם, קרי מאסר מותנה והתחייבות וביקש להימנע מרכיב של פיצוי לאור מצבה הכלכלי, וככל שתחויב בפיצוי ביקש שהוא יהיה סמלי. לדבריו, הנאשמת משתכרת 3000 ₪ וחטומה על חוזה שכירות בגובה 2650 ₪.

11. הנאשמת ביקשה שיתאפשר לה להמשיך לעבוד על מנת שתוכל לשלם את דמי השכירות. הביעה צער על מעשיה ואמרה שלעולם לא תחזור על המעשים. לדבריה עובדת במספר מקומות כדי להתפרנס ואף אוספת בקבוקים כדי שתוכל לשלם את דמי השכירות ולא לבקש טובות מאף אחד.

דין

מתחם העונש ההולם

12. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של גניבה ממעביד הוא הגנה על רכושו של אדם והגנה על אמון מעביד בעובדו.

13. באשר לשיקולי הענישה בעבירה של גניבה בידי עובד ראו ע"פ 3587/12 **דדון נגד מדינת ישראל**, שם דובר בעובדת שגנבה כספים ממעבידה:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שיש ליתן משקל רב לשיקול ההרתעתי, תוך מתן משקל מופחת לנסיבות אישיות, במסגרת שיקולי הענישה בעבירות "כלכליות" אשר מבוצעות עבור בצע כסף ואשר כוללות שליחת יד לכספי המעביד או לכספי הציבור, על מנת ליידע עבריינים פוטנציאליים כי "הסיכון גובר על הסיכוי".

ראו גם דבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ (ת"א) 72220/04 **מדינת ישראל נ' כהנים מרדכי**:

"אפשר וצריך לדרוש ממעסיק שינקוט אמצעי הגנה מרביים כדי לשמור על רכושו, כנגד גנבים "מן החוץ" - אך קשה אם לא בלתי אפשרי, להתגונן מראש כנגד עובד "מבפנים", שבתוקף תפקידו ומכוח האמון שהמעביד רוחש לו - יש לו גישה טבעית לרכושו של המעביד. על כן, מתחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה"

14. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך בינוני. בשים לב לכך שהגניבה בוצעה במועדים שונים ולטיב הרכוש שגנב.

15. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, הנאשמת ניצלה את האמון שניתן בה וגנבה ממעסיקתה, בעלת הבית, תכשיטים שונים במועדים שונים, על פני תקופה של כחודשיים, את התכשיטים מכרה בחנות תכשיטים תמורת כסף. העבירות לא בוצע בתחכום, אך בוצעו בשלבים ומלמדות על תכנון מוקדם. נתתי דעתי לערך הסנטימנטלי שיכול ויש למתלוננת ביחס לרכוש שגנב. נתתי דעתי שהעבירה בוצעה בשל מצוקה כלכלית שחוותה הנאשמת, ועל מנת לספק את צרכיה הבסיסיים.

עמוד 3

16. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. ראו למשל:

- רע"פ 5540/15 **גאוי נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.8.15) - 8 חודשי מאסר (עובדתמשקבית גנבהמבקשת גנבה פנקסישיקיםשהתמשהבמרמהב- 71 שיקים. רכשה מוצרים ושירותים בסךכוללשל 105,506 ₪).
- עפ"ג (מרכז) 3452-04-15 **טמירוב נ' מדינת ישראל** (14.6.15). בית משפט קמא גזר על המערערת 45 ימי ע"ש ופיצוי בסך 5233 ₪ (עובדת משק בית גנבה טלפון סלולרי השייך למתלוננת. ועשתה בו שימוש בסך כולל של 5,233 ₪. המערערת צירפה תיק נוסף של גניבת כסף מזומן בסך 4,400 ₪ ממעבידה). בהמלצת בית המשפט המחוזי הסכימה המערערת לדחיית הערעור.
- ע"פ (חיפה) 59265-01-15 **מדינת ישראל נ' אבו רוקן** (פורסם בנבו, 16.4.15) - 16 חודשי מאסר (כולל הפעלת מע"ת של 10 ח'ופיצוי בסך 9000 ₪ (עוזרת בית גנבה רכוש בשווי של 137,100 ש"ח שכלל תכשיטים וכסף מזומן).
- ת"פ (כ"ס) 33600-01-17 **מדינת ישראל נ' מסארווה** (29.11.17) הנאשמת גנבה מביתה של המתלוננת, אצלה הועסקה במשק בית, תכשיטים בשווי של כ- 2400 ₪. הרכוש הגנוב הוחזר. נדונה למאסר מותנה, של"צ קנס ופיצוי בסך 500 ₪.
- ת"פ (פ"ת) 3714-04-16 **מדינת ישראל נ' מאיה טל** (4.3.17) הנאשמת עבדה במשק בית בביתה של המתלוננת, גנבה מביתה 2 שיקים וקיבלתה תמורתם סך של 15,000 ₪ לאחר שרשמה סכום זה על השיקים זייפה את חתימת המתלוננת. נדונה במסגרת הסדר למאסר למשך 50 יום בעבודות שרות, מאסר מותנה, פיצוי בסך 15000 ₪ לבנק ובסך- 2000 ₪ למתלוננת.
- ת"פ (אשקלון) 6071-02-16 **מדינת ישראל נ' ברמן** (5.12.17)- הנאשמת הועסקה בעבודות ניקיון וסיוע בסידורים בביתה של קשישה ילידת 1938, ניצולת שואה. גנבה ממנה ב-11 אירועים שונים שנפרסו על פני כשנה סכום מצטבר של 17,150 ₪. הכסף הושב. נדונה ל- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס 2000 ₪ ומאסר מותנה.
- ת"פ (ת"א) 32683-06-15 **מדינת ישראל נ' אראל** (15.2.17) - הנאשמת עבדה כמטפלת בביתו של המתלונן וגנבה מביתו 120,000 ₪, לאחר שהמתלונן התקשר אליה החזירה לו בו ביום סך של 91400 ₪. נדונה למאסר של 3.5 חודשים בעבודות שירות, מע"ת, מבחן ופיצוי בשווי 28,600 ₪.
- ת"פ (ב"ש) 40903-07-14 **מדינת ישראל נ' בוטראשווילי** (טרם פורסם, 9.4.17) - הנאשמת עבדה כמנקה בביתה של המתלוננת וגנבה תכשיטים יקרי ערך, נדונה במסגרת הסדר לקנס בסך 200 ₪ ופיצוי בסך 3000 ₪.
- ת"פ (רמלה) 22172-09-13 **מדינת ישראל נ' מרגריטה ארונוב קסייב** (3.4.17). הנאשמת עבדה במשק בית אצל קשישה כבת 90 וגנבה מביתה שרשרת וטבעת. השרשרת הוחזרה. בית המשפט הורה על חידוש מאסר מותנה בן 10 חודשים, קנס בסך 3000 ₪ פיצוי בסך 6000 ₪ וצו מבחן לשנה.
- ת"פ (רמלה) 20266-09-13 **מדינת ישראל נ' לוי** - מע"ת ו- 300 שעות של"צ (עובדת משק בית גנבה תכשיטים מ- 3 בתים בהם עבדה - החזירה את מרבית הרכוש)
- ת"פ (ק"ג"ת) 25346-09-13 **מדינת ישראל נ' מגניה דרכון** - מע"ת ו- 300 שעות של"צ (הנאשמת

עבדה 5 שנים כמטפלת של המתלוננת, קשישה בת 85, וגנבה מתיקה סך של 10,000 ₪).

· ת"פ (ת"א) 2805-04-11 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (פורסם בנבו, 28.11.11) - מע"ת - (גניבה ממעביד והונאה בכרטיס חיוב. הנאשמת עשתה שימוש בכרטיס האשראי של מעסיקתה במספר הזדמנויות וגנבה סכום של מספר אלפי שקלים).

17. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע בנסיבותיו נע ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם

18. בעניינה של הנאשמת לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

19. בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

· זקפתי לזכותה של הנאשמת את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות במעשיה בהזדמנות ראשונה.

· לקחתי בחשבון את עברה של הנאשמת, את העובדה שלחובתה הרשעה קודמת בעבירת גניבה, אם כי עסקינן בעבירה ישנה משנת 2010.

· לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירה (למעלה משלוש שנים).

· לקחתי בחשבון את נסיבותיה האישיות של הנאשמת ואת השפעת העונש עליה. כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן ומטיעוני ההגנה, נסיבות חייה של הנאשמת קשות באופן חריג. הנאשמת אינה יודעת קרוא וכתוב, עזבה את ביתה בגיל צעיר בשל יחס קשה של בת משפחה קרובה, שהתה במעון נעול, נישאה לראשונה בגיל 16 לאדם מכור לסמים, נורתה בראשה במסגרת עבודתה, איבדה ראייה בעינה, כיום ערירית, נעדרת תמיכה משפחתית, עובדת בניקיון ואיסוף בקבוקים, כדי לממן לעצמה קורת גג ואת צרכיה הבסיסיים. עונש מאסר ולו בעבודות שירות יביא לכך שהנאשמת תסולק מדירתה ותישאר ללא קורת גג.

· לקחתי בחשבון את מאמצי השיקום שערכה הנאשמת, את העובדה ששיתפה פעולה בכל הליך טיפולי שהוצע לה, השתתפה בסדנה מטעם שירות המבחן, משתתפת בשיחות פרטניות ומתמידה בכך.

· לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי ההליך טיפולי יכול לחזק כוחותיה הדלים של הנאשמת, ואת המלצת שירות המבחן על העמדת הנאשמת במבחן וענישה בדמות מאסר מותנה והתחייבות.

20. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון לגזור את עונשה של הנאשמת ברף התחתון של מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לרכיב המאסר. עם זאת, לאור חומרת העבירה, ועל אף נסיבותיה הקשות של הנאשמת אני סבורה כי יש מקום לענישה חינוכית בדמות של"צ, בהיקף שאינו גדול באופן יחסי, שיאפשר לנאשמת להמשיך לעבוד ולפרנס עצמה.

21. באשר לפיצוי, על אף מצבה הכלכלי המאוד קשה של הנאשמת, לא מצאתי הצדקה להימנע מרכיב של פיצוי, זאת בפרט בשים לב שהרכוש הגנוב לא הוחזר למתלוננת. עם זאת בגובה הפיצוי התחשבתי בנתוניה של הנאשמת, כמו כן הפיצוי יפרס למספר רב של תשלומים, על מנת שהנאשמת תוכל לעמוד בתשלום.

22. לאור האמור, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים לבל תעבור הנאשמת כל עבירת רכוש.

ב. הנאשמת תשלם פיצוי 5000 ₪ למתלוננת דורית מלכה, ע"ת 3, הפיצוי ישולם ב- 25 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 15.12.18.

ג. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות רכוש והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא תחתום הנאשמת כאמור, תיאסר למשך 15 יום.

ד. הנני מטילה על הנאשמת צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשמת תימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן תשולב הנאשמת בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו המבחן.

ה. הנני מטילה על הנאשמת צו לביצוע 160 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה. השל"צ יבוצע בבית אבות באשדוד בסיוע בעבודות מטבח בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו השל"צ.

המוצגים יושמדו בחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, 7.11.18 כט חשון תשע"ט במעמד הצדדים.